

นโยบายและมาตรการสนับสนุน

ที่ผ่านมารัฐบาลกำหนดนโยบายและมาตรการต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาและสนับสนุนอุตสาหกรรมยางพาราขั้นต้น รวมถึงกำหนดมาตรการต่างๆ ในการแก้ไขปัญหายางพาราคงต่ำ ตัวอย่างนโยบายและมาตรการที่สำคัญต่างๆ เช่น

1. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือบีโอไอ มีนโยบายส่งเสริมการลงทุนแก่อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ โดยให้สิทธิประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้เป็นเวลา 8 ปี ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักรผลิต และลดหย่อนอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบนำเข้ามาผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศเป็นเวลา 5 ปี นอกจากนี้ ยังมีนโยบายเพิ่มเติมหลายอย่าง เช่น นโยบายส่งเสริมผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ของประเทศไทย นโยบายส่งเสริมการลงทุนท้องถิ่น (local investment) นโยบายสนับสนุนผู้ประกอบการในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและขยายกำลังการผลิต และการขยายขอบเขตพื้นที่ทั้งเขตพิเศษ และเขตจังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมถึงให้การสนับสนุนและอำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนต่างชาติ ให้เข้าผลิตยางแปรรูปในประเทศมากขึ้น

2. คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) มีมติเมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2557 อนุมัติแนวทางพัฒนายางพาราทั้งระบบตามการเสนอของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยได้กำหนดมาตรการในการพัฒนายางพาราทั้งระบบซึ่งประกอบด้วยมาตรการเร่งด่วน และมาตรการต่อเนื่อง ตัวอย่างโครงการสำคัญๆ ในส่วนของยางแปรรูปภายใต้แนวทางการพัฒนาทั้งระบบ เช่น

- 1) โครงการสร้างมูลค่าภัณฑ์กันชนเพื่อรักษาเสถียรภาพราคายาง
- 2) โครงการสนับสนุนสินเชื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนแก่ผู้ประกอบการยาง
- 3) โครงการสนับสนุนเงินทุนหมุนเวียนแก่สถาบันเกษตรกรเพื่อใช้ในการรวบรวมยาง
- 4) โครงการพัฒนาตลาดตามแผนปรับโครงสร้างระบบตลาดยางพารา
- 5) โครงการจัดหาตลาดใหม่เพื่อส่งออกยางพารา
- 6) โครงการจัดตั้งสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมยาง
- 7) โครงการควบคุมปริมาณการผลิต

นอกจากนี้ รัฐบาลภายใต้การนำของพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา (นายกรัฐมนตรี) ยังมีนโยบายและมาตรการในการช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางที่ได้รับผลกระทบจากยางพาราคงต่ำอย่างต่อเนื่อง โดยได้มอบหมายให้กระทรวงต่างๆ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันแก้ปัญหาดังกล่าว ซึ่งส่งผลโดยตรงต่ออุตสาหกรรมแปรรูปยาง ตัวอย่างมาตรการและโครงการสำคัญๆ เช่น

- 1) โครงการส่งเสริมการใช้ยางในหน่วยงานภาครัฐโดยการรับซื้อยางจากเกษตรกรรายย่อย 1 แสนตัน
- 2) มาตรการลดปริมาณการส่งออกยางพาราปริมาณ 6.15 แสนตัน โดยทำความร่วมมือกับประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม ผ่านสภาไตรภาคียางระหว่างประเทศ (International Tripartite Rubber Council; ITRC) ซึ่งดำเนินการในช่วงระหว่างเดือนมีนาคม – สิงหาคม 2559
- 3) มาตรการส่งเสริมการส่งออกยางพาราและผลิตภัณฑ์ยางเชิงรุก เพื่อขยายตลาดส่งออกยางพาราและผลิตภัณฑ์ในตลาดที่มีศักยภาพ
- 4) โครงการสร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง

- 5) โครงการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมยางพารา (Rubber City) ใน จ.สงขลา
- 6) โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขัน (MDICP Standard)

3. แผนวิสาหกิจการยางแห่งประเทศไทย ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2559-2563) จัดทำโดยคณะกรรมการยางแห่งประเทศไทย (กยท.) จัดทำขึ้นตามพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 โดยได้ให้ความสำคัญสอดคล้องระหว่างแผนกับนโยบายในระดับต่างๆ ที่ผ่านมามีเกี่ยวกับยางพารา ซึ่งประกอบด้วยยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์/แนวทาง ดังนี้

- 1) ยุทธศาสตร์การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต
- 2) ยุทธศาสตร์การวิจัยและพัฒนาเพื่อสนับสนุนประสิทธิภาพการผลิตและเพิ่มมูลค่าผลผลิต
- 3) ยุทธศาสตร์การเพิ่มประสิทธิภาพตลาดและโลจิสติกส์
- 4) ยุทธศาสตร์การเพิ่มประสิทธิภาพการหารายได้และจัดเก็บค่าธรรมเนียมขององค์กร
- 5) ยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการยาง
- 6) ยุทธศาสตร์การเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการองค์กร
- 7) ยุทธศาสตร์การสนับสนุนนโยบายแห่งรัฐ

สามารถอ่านรายละเอียดได้ที่ :

http://www.raot.co.th/article_attach/article_20151217095422.pdf

4. ร่างยุทธศาสตร์การวิจัยยางพาราแห่งชาติ พ.ศ.2555-2559 เสนอโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ซึ่งได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์การวิจัยพัฒนายางพาราเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) สำนักงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสถาบันวิจัยยาง ใช้เป็นแผนแม่บทและแนวทางการดำเนินงานวิจัยยางพาราของประเทศ โดยเน้นความต้องการของเกษตรกรและผู้ประกอบการเป็นหลัก และใช้งานวิจัยเป็นส่วนหนุนเสริมเพื่อเพิ่มความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมยางพาราผ่านจุดแข็งของแต่ละหน่วยงานวิจัย ซึ่งมีการกำหนดยุทธศาสตร์วิจัยยางพาราแห่งชาติ 4 ยุทธศาสตร์ เพื่อใช้เป็นแนวทางการในการดำเนินการดังนี้

- 1) ยุทธศาสตร์การผลักดันนโยบายที่จำเป็น
- 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาผลิตภัณฑ์เดิมและผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีศักยภาพ
- 3) ยุทธศาสตร์การสนับสนุนการส่งออก
- 4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตให้มีประสิทธิภาพ

อ่านรายละเอียดได้ที่ :

<http://thailandtireacademy.com/images/pdf/plan/StrategicPlanResearch2555-2559.pdf>

5. ยุทธศาสตร์พัฒนายางพารา พ.ศ. 2552-2556 เสนอโดยคณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติ (กนย.) ซึ่งได้กำหนดแนวทางและมาตรการในการพัฒนายางพารา 8 กลยุทธ์ คือ

- 1) การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพวัตถุดิบ
- 2) การพัฒนาระบบตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- 3) การพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปยาง ผลิตภัณฑ์ยาง และไม้ยางพารา

- 4) การปรับปรุงระบบบริหารจัดการภาครัฐ
- 5) ผลักดันความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อสนับสนุนประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- 6) การสนับสนุนการวิจัย
- 7) เสริมรายได้และยกระดับคุณภาพชีวิตเกษตรกรชาวสวนยาง
- 6) การพัฒนาบุคลากร

อ่านรายละเอียดได้ที่ :

<http://thailandtireacademy.com/images/pdf/plan/StrategicPlan2554-2558.pdf>

6. รัฐบาลได้ทำข้อตกลงการค้าเสรีทั้งระดับทวิภาคีและพหุภาคีกับประเทศต่างๆ เช่น จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินเดีย ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ เปรู ชิลี เพื่อลดอุปสรรคทางการค้าทั้งที่เป็นภาษีศุลกากรและไม่ใช่ภาษีศุลกากร เพิ่มมูลค่าในทางการค้า เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้าระหว่างประเทศ และดำเนินการขยายความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง สามารถดูรายละเอียดข้อตกลงต่างๆ และอัตราอากรนำเข้าได้ที่เว็บไซต์: <http://rubber.oie.go.th/Elibrary.aspx?cid=102>

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่ายางแปรรูปของไทยจะได้รับประโยชน์จากการทำข้อตกลงการค้าเสรีกับประเทศต่างๆ แต่ประเทศจีนซึ่งเป็นตลาดส่งออกหลักของไทยกำหนดให้ยางธรรมชาติอยู่ในกลุ่มสินค้าที่มีความอ่อนไหวสูง (highly sensitive list; HSL) จึงมีการเก็บภาษีนำเข้ายางธรรมชาติ โดยอัตราภาษีนำเข้ายางธรรมชาติอยู่ที่ร้อยละ 20 นอกจากนี้ จีนยังออกข้อกำหนดการนำเข้ายางพาราจากต่างประเทศให้ผู้นำเข้าต้องขออนุญาตนำเข้าจากรัฐบาลจีน และผู้นำเข้าต้องเป็นบริษัทที่รัฐบาลจีนกำหนดหรือบริษัทร่วมทุนต่างชาติที่นำเข้ามาเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตของบริษัทดังกล่าว